

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 481/2013-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť E. V., N., zastúpenej advokátom JUDr. M. C., Advokátska kancelária JUDr. C. s. r. o., N., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru, odboru boja proti korupcii Stred v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, postupom Krajskej prokuratúry v N. v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 a jej upovedomením z 5. apríla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2012 faxom a 20. júna 2012 poštou doručená sťažnosť E. V., N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu zaručeného čl. 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 ústavy postupom Úradu boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru, odboru boja proti korupcii Stred (ďalej len „úrad boja proti korupcii“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, postupom Krajskej prokuratúry v N. (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 a jej upovedomením z 5. apríla 2012.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že „Dňa 12. 11. 2008 bolo sťažovateľke v N. na ul... zaistené osobné motorové vozidlo Volkswagen Sharan, EČ..., ktorého bola vlastníkom a ktoré zakúpila pre potrebu svojej firmy L. V. V., IČO:..., so sídlom... N. Pri zaistení vozidla jej bolo vydané potvrdenie o zaistení veci Č. p.: PPZ-559-379/JKP-OKP-VK-2008. Zaistenie predmetného vozidla súviselo s trestnou vecou obv. M. F. a spol., ktorí sú tresne stíhaní za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a, b, ods. 4, písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, vedené Úradom boja proti korupciám, odborom boja proti korupciám – Stred, Prezídia PZ v B., Ž., vedenej pod ČVS: KRP-92/OVK-ZA-2007.

Dňa 29. 06. 2009 bol vykonaný v predmetnej trestnej veci výsluch svedka – poškodenej L. V., ktorá uviedla skutočnosti k zadržanému vozidlu Volkswagen Sharan, EČ... Od uvedeného výsluchu nebola sťažovateľka písomne upovedomená, čo sa ohľadne jej majetku – vozidla Volkswagen Sharan uskutočnilo, a preto sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou. V mene sťažovateľky bola podaná žiadosť o informáciu o stave konania na Prezídium PZ v B., odbor kriminálnej polície, oddelenie krádeží motorových vozidiel odkiaľ nám zaslali vyrozumenie, aby sme sa za účelom získania ďalších informácií obrátili na Úrad boja proti korupciám, odbor boja proti korupciám – Stred, Prezídia PZ v B., vedenej pod ČVS: KRP-92/OVK-ZA-2007. Následne sťažovateľka podala žiadosť o informáciu na uvedený úrad, odkiaľ však takmer 2 mesiace neprišla odpoveď a preto bola sťažovateľka nútená podať podnet na prešetrenie na Ministerstvo vnútra SR. Z Ministerstva

vnútra SR sme boli listom zo dňa 06. 02. 2012 upovedomený, že náš podnet bol postúpený na Generálnu prokuratúru SR.

Z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sme boli listom – upovedomenie, dňa 16. 04. 2012 informovaný, že v súčasnom stave konania (Generálnou prokuratúrou SR uvádzané konanie pod ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011) nie je možné vozidlo Volkswagen Sharan vrátiť sťažovateľke, pretože doposiaľ neboli zistené všetky potrebné informácie o pôvodnom majiteľovi ako aj, že metalografickou expertízou bol zistený neoprávnený zásah do VIN čísla vozidla.“.

Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti ďalej uviedla:

«Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní.

Ustanovenie § 92 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) hovorí o prevzatí zaistenej veci, že ak treba vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona, zaistiť na účely trestného konania, prevezme ju prokurátor alebo policajt.

Osobitným zákonom v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie napríklad vyššie uvedený § 21 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Toto ustanovenie umožňuje, aby vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona, prevzal prokurátor alebo policajt na účely trestného konania. Rozhodnutím o prevzatí zaistenej veci sa takáto vec stáva dôkazom podľa Trestného poriadku. O prevzatí veci sa spíše zápisnica podľa ust. § 93 Trestného poriadku...

Na základe vyššie uvedených ustanovení mal orgán, ktorý prevzal osobné motorové vozidlo, povinnosť upovedomiť sťažovateľku o tomto prevzatí, čo sa však nestalo. Z uvedeného dôvodu sťažovateľka viac ako tri roky nevedela, kde sa jej automobil nachádza a nebola ani inak vyrozumená, v akom stave je vyšetovanie a či je ešte osobné motorové vozidlo potrebné na trestné konanie.

Z Prezídia PZ v B., odboru kriminálnej polície sme boli listom zo dňa 28. 11. 2011 informovaný o tom, že sťažovateľka mala byť telefonicky upovedomená ohľadne zaistenej veci v mesiacoch december 2008 a január 2009. Uvedené konštatovanie však nič nemení

na skutočnosti, že sťažovateľka mala byť písomne upovedomená, ako to vyplýva z ust. § 93 Trestného poriadku. ...

Na základe uvedeného mám za to, že postupom Prezídia PZ, Úrad boja proti korupciám, odbor boja proti korupciám – Stred, Ž. v konaní pod ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011 došlo k pochybeniu, a tým aj k zásahu do práv sťažovateľky vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a to z dôvodu, že predmetné vozidlo ako dôkaz v trestnom konaní už nie je potrebné. Je vysoká pravdepodobnosť, že za viac ako tri roky vozidlo ako vec dôležitú pre trestné konanie dokázali orgány činné v trestnom konaní náležite zdokumentovať a tým už nie je potrebná pre ďalšie konanie. Pri tejto argumentácii sa opieram o upovedomenie z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, že na vozidle bola vykonaná metalografická expertíza. Ak prihliadneme na ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku, tak z dôvodu, že u predmetného vozidla neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, mala sa vrátiť tomu u koho bola zaistená podľa osobitného zákona, t. j. malo byť vrátené sťažovateľke. ...

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Krajská prokuratúra v N. a Prezídium PZ, Úrad boja proti korupciám, odbor boja proti korupciám – Stred, Ž. porušili práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a to z dôvodu, že právo disponovať so svojim vlastníctvom garantované Ústavou SR jej v dôsledku pomalého a neefektívneho postupu vyšetrovateľa PZ bolo odopreté. ...

Od zaistenia veci prešlo viac ako tri roky a z argumentácie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že doposiaľ neboli zistené všetky potrebné informácie o pôvodnom majiteľovi, čo považujem v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom k uvedenej dobe, ktorá prešla od zaistenia veci, namietame zdĺhavosť vyšetrovania. Napriek tomu, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v upovedomení zo dňa 05. 04. 2012 uvádza, že doposiaľ neboli zistené všetky potrebné informácie o pôvodnom majiteľovi, v konaní však doposiaľ nebolo preukázané napriek zistenému neoprávnenému zásahu do VIN čísla vozidla, že sťažovateľka nie je vlastníčkou vozidla. To, že sa sťažovateľka aj pri maximálnej možnej miere opatrnosti považuje za vlastníčku zaisteného vozidla preukazuje skutočnosť, že pred kúpou predmetného vozidla bol urobený odborný posudok o overení pôvodnosti vozidla, ktorý potvrdzoval, že do vozidla neboli vykonané neoprávnené zásahy.»

Sťažovateľka žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie ako nemajetkovú ujmu v sume 10 000 €, čo odôvodňuje tým, že „v konaní, ktoré je predmetom tejto sťažnosti je nútená strpieť dlhoročný právny stav neistoty, ktorý vyústil do skutočnosti, že sťažovateľka, ktorá je živnostníčka v oblasti cestnej dopravy, bola nútená, z dôvodu dlhotrvajúceho zadržania jej motorového vozidla zapríčineného nečinnosťou vyšetrovacieho orgánu, zakúpiť ďalšie motorové vozidlo na zachovanie svojej podnikateľskej činnosti, čo na istú dobu zhoršilo jej podnikateľské zámery.

Týmto postupom bolo sťažovateľke obmedzený prístup k majetku na dlhú dobu, ktorá v podstate bola nútená strpieť stav, ktorý jednak nezavinila svojím konaním a ani nemala možnosti mu zabrániť inak ako domáhaním sa riešenia súdnou cestou.

Konajúci vyšetrovací orgán nijak neprispel svojou činnosťou a postupom v tomto konaní k urýchlenému objasneniu skutočností ohľadne zaisteného motorového vozidla a už vôbec nebol garanciou ochrany práv sťažovateľky v primeranej lehote.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 a jej upovedomením o vybavení podnetu č. k. IV/2 GPt 26/12-6 zo dňa 05. 04. 2012...

Postupom Krajskej prokuratúry N. v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008...

Postupom Prezídia PZ, Úrad boja proti korupciám, odbor boja proti korupciám – Stred, Ž. v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011 boli porušené sťažovateľkine základné práva podľa

- článku 20 ods. 1 Ústavy SR (právo vlastníť majetok)*
- článku 46 ods. 1 Ústavy SR*
- článku 48 ods. 2 Ústavy SR*

2. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12, Krajskej prokuratúre N. v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 a Prezidiu PZ, Úrad boja proti korupciám, odbor boja proti korupciám – Stred, Ž. v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného

práva sťažovateľky zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a prikazuje sa sťažovateľke vydať zaistené osobné motorové vozidlo Volkswagen Sharan, EČ..., ku ktorému došlo dňa 12. 11. 2008.

3. Upovedomenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o vybavení podnetu č. k. IV/2 GPt 26/12- 6 zo dňa 05. 04. 2012 sa zrušuje.

4. Ústavný súd zaväzuje Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, Krajskú prokuratúru v N. a Prezídium PZ, Úrad boja proti korupcií, odbor boja proti korupcií – Stred, Ž. spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľke trovy konania na účet právneho zástupcu sťažovateľky a to do dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia.

5. Ústavný súd zaväzuje Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, Krajskú prokuratúru v N. a Prezídium PZ, Úrad boja proti korupcií, odbor boja proti korupcií – Stred, Ž. spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- €, vzniknutú titulom zbytočných prieťahov v konaní pod ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011 ako aj z titulu zásahu do jej vlastníckeho práva, na účet právneho zástupcu sťažovateľky a to do dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom úradu boja proti korupcii v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 a jej upovedomením z 5. apríla 2012 boli porušené jej základné práva zaručené v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

1. K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy postupom úradu boja proti korupcii v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 158/05).

Účelom, podstatou a zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Ťažiskovým pojmom a komponentom tohto základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, v jeho záležitosti. Súčasne je ústavný súd toho názoru, že uplatnenie tohto základného práva je spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prerokovanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prerokovaní veci účastníka (napr. I. ÚS 18/06).

„Vecou samou“ v konaní pred vyšetrovateľom, okresnou prokuratúrou a krajskou prokuratúrou, v ktorom podľa sťažovateľky došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, je „trestné stíhanie inej osoby“, než je sťažovateľka, ktorá má v tomto konaní postavenie poškodenej. Trestné stíhanie sa vykonáva podľa ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, že domáhanie sa ochrany práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a teda rovnako základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poškodeným v rámci trestného konania je podmienené tým, aby bol uplatnený nárok na náhradu škody v trestnom konaní, ktoré je možné za určitých podmienok považovať za konanie vo veci poškodeného (jeho záležitosti). Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu

škody, ktorá mu bola trestným činom spôsobená, je oprávnený tiež navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Podľa judikatúry všeobecných súdov, ako aj zo znenia § 46 ods. 3 Trestného poriadku je jednou zo základných podmienok na vyslovenie povinnosti nahradiť škodu, aby poškodený svoj nárok uplatnil voči určitej osobe – obžalovanému (obvinenému). Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia (m. m. I. ÚS 18/06, III. ÚS 109/06, II. ÚS 75/2010).

V namietanom prípravnom trestnom konaní, ktoré je v súčasnosti vedené úradom boja proti korupcii pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, bolo uznesením vyšetrovateľa zo 7. augusta 2007 začaté trestné stíhanie pre prečin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona a následne uznesením vyšetrovateľa zo 14. mája 2008 bolo vznesené obvinenie M. F. a R. F. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby mesiaca január 2006 do 21. septembra 2007 si dosiaľ nezisteným spôsobom zadovážili osobné motorové vozidlá v celkovej hodnote najmenej 5 443 500 Sk (180 694,42 €), ktoré na účely pozmenenia výrobných čísiel karosérie a vyhotovenia dokladov, ktoré mali dokazovať legálny pôvod nadobudnutia vozidiel, uschovávali v priľahlých priestoroch rodinných domov č. 145 a č. 443 v obci P. v okrese N., v miestach svojich trvalých bydlísk až do 21. septembra 2007, keď boli vozidlá zaistené pri výkone domovej prehliadky.

Ďalšími uzneseniami vyšetrovateľa bolo uvedené obvinenie menovaných rozšírené aj o ďalšie čiastkové skutky pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pričom uznesením vyšetrovateľa z 31. mája 2010 bolo toto obvinenie rozšírené aj o skutok, ktorý sa týkal vozidla „*VW SHARAN s pôvodným VIN: WVV ZZZ 7 MZ 4 Vo 354 58, na ktorom vystrihli plech s pôvodným číslom VIN a privarili plech s VIN v tvare WVV ZZZ 7 MZ 5 Vo 138 39 a následne ako na PC technike vyhotovili doklady, ktoré mali dokazovať a deklarovať dovoz vozidla zo zahraničia, vozidlo bolo dňa 29. 6. 2005 prihlásené na firmu N. s. r. o. – J. J. bez jeho vedomia, dňa 20. 10. 2006 na firmu R.*

K. R., dňa 23. 10. 2006 na D. Ľ. a 7. 6. 2007 na firmu V. – L. V., ktorá vozidlo zakúpila za sumu 560.000,- Sk (18.588,59,- €), u ktorej bolo predmetné vozidlo s ev. č... dňa 12. 11. 2008 zaistené podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb...“.

Predmetom uvedeného trestného konania je teda celkovo 26 čiastkových trestných skutkov, ktorými obvinení spôsobili celkovú škodu najmenej 707 952,99 €.

Uznesením vyšetrovateľa z 3. septembra 2010 bola uvedená trestná vec spojená s trestnou vecou obvineného M. F. stíhaného za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Napokon uznesením vyšetrovateľa z 10. júla 2009 bola uvedená trestná vec spojená s trestnou vecou obvineného J. R. stíhaného za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Trestného zákona a za zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

V namietanom trestnom konaní bola sťažovateľka 29. júna 2009 vypočutá ako poškodená. V rámci výsluchu si sťažovateľka uplatnila vlastnícky nárok na zaistenú vec a žiadala, aby jej bola vrátená, a pre prípad, že jej nebude vrátená, si uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody v sume 560 000 Sk.

Od tohto okamihu, keď si sťažovateľka ako poškodená uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody, ústavný súd posudzoval priebeh prípravného konania a postup orgánov činných v trestnom konaní.

Podľa zistení ústavného súdu namietané prípravné trestné konanie prebiehalo (ku dňu podania ústavnej sťažnosti) tri roky a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. V súčasnej dobe je namietané konanie vo svojej záverečnej fáze, teda v štádiu skončenia vyšetrovania, pričom procesným stranám bolo umožnené preštudovanie spisu.

Ústavný súd konštatuje, že predmetom namietaného trestného konania je rozsiahla trestná činnosť obvinených (vzhľadom na početnosť trestných skutkov) s rôznou trestnou kvalifikáciou (spojenie trestných vecí). Ústavný súd danú vec už „prima facie“ hodnotí ako skutkovo veľmi náročnú, vyžadujúcu si realizáciu veľkého počtu procesných úkonov. Podľa zistení ústavného súdu vyšetrovateľ v danej veci vykonal množstvo úkonov pre účely

náležitosti zistenia skutkového stavu. V rámci toho vykonal domové prehliadky v rodinných domoch v obci Pohranice, viaceré výsluchy obvinených, výsluchy poškodených a svedkov, konfrontácie medzi obvinenými navzájom a obvinenými so svedkami. Realizáciu výsluchov komplikovala skutočnosť, že ide o osoby, ktoré sa v mieste trvalého bydliska nezdržiavajú a prostredníctvom základných útvarov Policajného zboru bol zisťovaný ich pobyt, resp. miesto ich zdržiavania sa. Na objasnenie skutkov bol v priebehu vyšetrovania pribratý Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru v B. na vykonanie metalografickej expertízy na zistenie skutočnosti, či boli pozmeňované identifikačné údaje (VIN) vozidiel. Keďže odcudzené vozidlá pochádzajú z cudziny, bolo potrebné spracovať dožiadania v rámci medzinárodnej policajnej spolupráce na overenie a zistenie informácií k údajom uvádzaným na dokladoch o prihlásení vozidla a spôsobe jeho nadobudnutia dovozom na príslušných obvodných úradoch dopravy.

Ústavný súd je toho názoru, že vyšetrovateľ v danej veci postupoval plynulo a úkony trestného konania vykonával priebežne. Aj keď namietané konanie prebieha už 4 roky, ústavný súd s ohľadom na počet skutkov a charakter trestnej činnosti hodnotí namietané konanie ako skutkovo zložité, čo výraznou mierou prispelo k predĺženiu konania. Ústavný súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní dĺžky a priebehu konania nemožno bez ďalšieho uplatniť formálne hľadisko, ale je potrebné prihliadnúť na okolnosti prípadu, aplikujúc metódu „in concreto“. To znamená, že ústavný súd pri posudzovaní možného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bral do úvahy nielen doterajšiu dĺžku konania, ale prihliadal aj na špecifiká konania, ktoré spočívajú v skutkovej zložitosti, charaktere vyšetrovanej trestnej činnosti, väčšom počte obvinených, čomu nepochybne zodpovedá aj rozsah dokazovania. Vychádzajúc z uvedeného, dospel ústavný súd k záveru, že doterajší priebeh prípravného konania zatiaľ zodpovedá obsahu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka namietala tiež prietahy v postupe krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008, ktorá vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti prípravného konania, ako aj v postupe generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12. V konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 generálna

prokuratúra rozhodovala o podnete sťažovateľky z 12. januára 2012 adresovanom ministerstvu, ktorý jej bol odstúpený 15. februára 2012. Na základe doručeného podnetu prokurátor generálnej prokuratúry 22. februára 2012 uložil dozorujúcej krajskej prokuratúre vykonať previerku vyšetrovacieho spisu zameranú na súčasný stav vyšetrovania, možné preťahy v konaní, ako aj dôvodnosť zaistenia vozidla sťažovateľky. Krajská prokuratúra podaním č. k. Kv 47/2008-96 z 27. marca 2012 doručila generálnej prokuratúre správu o stave trestného konania vedeného pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011, ktorej prílohou bolo aj vyjadrenie vyšetrovateľa konajúceho v trestnej veci. Podaním z 5. apríla 2012 bola sťažovateľka generálnou prokuratúrou upovedomená o vybavení jej podnetu. Upovedomenie o vybavení podnetu bolo sťažovateľke doručené 16. apríla 2012. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní o podnete sťažovateľky v predmetnej veci postupovala generálna prokuratúra a tiež krajská prokuratúra primerane a žiadne obdobia zbytočných preťahov v ich postupe neboli zistené.

Uvedené skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom úradu boja proti korupcii, krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry v označených konaniach je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju preto ústavný súd v tejto časti už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

2.1 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy postupom úradu boja proti korupcii v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Z princípu subsidiarity vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.

Podľa § 17 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor najmä vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní.

K osobitným zákonom, na ktoré sa odkazuje v § 17 ods. 1 zákona o prokuratúre, patrí predovšetkým Trestný poriadok.

Podľa § 210 Trestného poriadku obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené priet'ahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Podľa § 230 ods. 1 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa aj napriek jej kvalifikovanému právnomu zastúpeniu v trestnom konaní nedomáhala ochrany svojich práv zákonným spôsobom. Najprv sa obrátila so žiadosťou o informáciu o stave konania na Prezídium Policajného zboru (ďalej len „prezídium“) ktoré sťažovateľke zaslalo

vyrozumienie, aby sa na účely získania ďalších informácií obrátila na úrad boja proti korupcii. Následne sťažovateľka podala úradu boja proti korupcii žiadosť o informáciu, ktorý však na jej žiadosť nereagoval, preto sa obrátila na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) s „*podnetom na prešetrenie*“, ktorý bol postúpený generálnej prokuratúre.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Keďže v danom prípade sa sťažovateľka mohla domáhať ochrany svojich práv uplatnením právnych prostriedkov nápravy adresovaných orgánom prokuratúry podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre a Trestného poriadku, ústavný súd jej sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu vyšetrovateľa odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

2.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „podávateľ podnetu“), ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie

porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd podľa svojej ustálenej judikatúry považuje podnet, ako aj opakovaný podnet podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre za účinný prostriedok ochrany základných práv vrátane tých práv, ktoré uplatnila sťažovateľka (m. m. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05).

Ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne vyslovuje právny názor, že vynechanie podnetu a opakovaného podnetu ako prostriedkov nápravy uplatňovaných v rámci sústavy

orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu orgánu činného v prípravnom konaní, resp. aj pred začatím trestného stíhania (I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka nielen že nevyužila podnet a opakovaný podnet adresovaný nižším zložkám prokuratúry v rámci sústavy orgánov prokuratúry, ale vo svojom podnete adresovanom ministerstvu, ktorý bol postúpený generálnej prokuratúre, postup dozorujúcej krajskej prokuratúry ani nenamietala.

Vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry, ústavný súd konštatuje, že na odstránenie namietaných nedostatkov v postupe krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 47/2008 mala sťažovateľka k dispozícii prostriedky nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry, čo vylučuje, aby o nej rozhodoval ústavný súd, a zakladá dôvod na odmietnutie jej sťažnosti aj v tejto časti pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

2.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 GPt 26/12 a jej upovedomením z 5. apríla 2012

Podstata námietok sťažovateľky spočíva v tvrdení, že ako vlastníčka osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Sharan, ktoré u nej bolo zaistené, nebola upovedomená o jeho prevzatí pre účely trestného konania. Z uvedeného dôvodu sťažovateľka viac ako tri roky nevedela, kde sa zaistené vozidlo nachádza, a nebola ani inak vyrozumená, v akom stave je vyšetovanie a či je zaistené vozidlo potrebné pre trestné konanie. Podľa sťažovateľky v dôsledku nečinnosti vyšetrovateľa úradu boja proti korupcii došlo aj k porušeniu jej vlastníckych práv, resp. užívacích práv.

Generálna prokuratúra v upovedomení o vybavení podnetu sp. zn. IV/2 GPt 26/12 z 5. apríla 2012 uviedla:

„Na základe Vášho podnetu adresovaného Ministerstvu vnútra SR v zastúpení Vašej klientky L. V. z 12. 01. 2012, ktorý bol odstúpený Generálnej prokuratúre SR; bolo zistené, že ide o trestné konanie vedené proti obv. M. F. a spol., kde je okrem iných poškodenou aj L. V. Ide o rozsiahle a náročné dokazovanie, pričom podľa správy vyšetrovateľa PZ, ktorý vo veci koná (Prezídium PZ, Úrad boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii Stred, Ž. ČVS: PPZ-50/BPK-S-2011) ste boli informovaný o stave konania, ako aj o procesných postupoch vo vedení dokazovania.

Stotožňujem sa so stanoviskom vypracovaným prokurátorom Krajskej prokuratúry N., ktorý v konaní pod sp. zn. Kv 47/2008 vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní, nemožno v súčasnom stave konania vozidlo zn. VW SHARAN vrátiť pani V., pretože neboli doposiaľ zistené všetky potrebné informácie o pôvodnom majiteľovi. Metalografickou expertízou však bol zistený neoprávnený zásah do VIN čísla vozidla.

V súčasne dobe prebiehajú ďalšie vyšetrovacie úkony. Ako splnomocnený zástupca poškodenej máte právo nahliadnuť do spisu a robiť návrhy v zmysle príslušných zákonných ustanovení.

Týmto považujem Váš podnet adresovaný Ministerstvu vnútra SR dňa 12. 01. 2012 zo strany Generálnej prokuratúry SR za vybavený.“

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 92 Trestného poriadku ak treba vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona, zaistiť na účely trestného konania, prevezme ju prokurátor alebo policajt.

Podľa § 93 ods. 1 Trestného poriadku zápisnica o úkonoch podľa § 89 až 92 musí obsahovať aj dostatočne presný opis vydanej veci, odňatej veci, prevzatej veci alebo počítačových údajov, ktorý umožní určiť ich totožnosť. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia osobe, ktorá vec alebo počítačové údaje vydala alebo ktorej boli vec alebo počítačové údaje odňaté, alebo od ktorej boli vec alebo počítačové údaje prevzaté, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, ihneď písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo počítačových údajov alebo rovnopis zápisnice. Osobu, ktorej vec alebo počítačové údaje boli zaistené, o tom písomne vyrozumie orgán, ktorý vec alebo počítačové údaje prevzal.

Podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku ak vec, ktorá bola podľa § 89 vydaná, podľa § 91 odňatá alebo podľa § 92 prevzatá, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v občianskom súdnom konaní.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z dokumentácie ním zadováženej zistil, že sťažovateľke bolo 12. novembra 2008 v N. zaistené osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Sharan, evidenčné číslo... (ďalej len „zaistená vec“ alebo „zaistené vozidlo“) podľa § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Zaistenie vykonalo Prezídium Policajného zboru, úrad justičnej a kriminálnej polície, pričom o zaistení veci vydal sťažovateľke potvrdenie.

V súlade s ustanovením § 92 Trestného poriadku bolo zaistené vozidlo 5. februára 2009 zápisnične prevzaté vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Ž., úradu justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“), pod sp. zn. ČVS: KRP-92/OVK-ZA-2007 ako vec dôležitá pre trestné konanie.

Sťažovateľka bola 29. júna 2009 vypočutá v trestnej veci obvineného M. F. a spol. vedenej krajským riaditeľstvom pod sp. zn. ČVS: KRP-92/OVK-ZA-2007. Po výsluchu mala sťažovateľka za prítomnosti obhajcu obvinených dostať zápisnicu o jej výsluchu spolu so zápisnicou o prevzatí zaistenej veci.

Vykonanou metalografickou expertízou na zaistenom vozidle bol zistený neoprávnený zásah do identifikačných znakov vozidla (v mieste vyhotovenia VIN). Expertízou bolo zistené pôvodné VIN, pričom podľa vyjadrenia výrobcu bolo zaistené vozidlo expedované do Francúzska.

Uznesením vyšetrovateľa úradu boja proti korupcii z 30. októbra 2012 bola zaistená vec vrátená podľa § 97 Trestného poriadku poisťovacej spoločnosti M., ktorá si ako výhradný vlastník uplatnila právo na vrátenie vozidla. Poisťovňa M. odškodnila majiteľov zaisteného vozidla, ktoré im bolo odcudzené 11. septembra 2005, v dôsledku čoho sa stala na základe zmluvného vzťahu s poistencom výhradným vlastníkom vozidla v prípade jeho nálezu a zaistenia. Proti uvedenému uzneseniu podala sťažovateľka, ktorá si uplatnila na vozidlo vlastnícke právo, sťažnosť. Na základe sťažnosti sťažovateľky vyšetrovateľ úradu boja proti korupcii 17. januára 2013 zrušil svoje uznesenie o vrátení vozidla z 30. októbra 2012 a zároveň rozhodol o jeho uložení do úschovy Okresného súdu Nitra podľa § 94 Trestného poriadku s upozornením, že osoba, ktorá si na uvedenú vec robí nárok, si tento má uplatniť v občianskom súdnom konaní.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že postup orgánov činných v trestnom konaní pri zaistení veci sťažovateľky a ďalšom nakladaní v trestnom konaní bol v súlade s právnymi predpismi. K zaisteniu veci sťažovateľky došlo zo zákonných dôvodov (v súvislosti s preverovaním a dokazovaním trestnej činnosti) a zákonným spôsobom. Aj keď ústavný súd nemal jednoznačne preukázanú skutočnosť, že sťažovateľka bola písomne upovedomená o prevzatí zaistenej veci na účely trestného konania (teda, že prevzala zápisnicu o prevzatí zaistenej veci), ústavný súd je toho názoru, že uvedené pochybenie (vzhľadom na jeho intenzitu) nie je možné hodnotiť ako postup, ktorý by z materiálneho hľadiska mohol viesť k porušeniu sťažovateľkou označených ústavných práv.

V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade predovšetkým základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012).

Sťažovateľka ako poškodená mohla kedykoľvek využiť svoje právo a osobne alebo prostredníctvom svojho splnomocnenca nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, ktorého súčasťou je aj zápisnica o prevzatí zaistenej veci.

Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 a násl. zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhověli (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06).

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnet sťažovateľky primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra splnila tým, že v upovedomení sp. zn. IV/2 GPt 26/12 z 5. apríla 2012 zaujala stanovisko k námietkam sťažovateľky. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľky, nemôže zakladať porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Spôsob, akým generálna prokuratúra oznámila svoje stanovisko sťažovateľke, stotožňujúc

sa so stanoviskom vypracovaným dozorujúcou krajskou prokuratúrou, ústavný súd považuje za prípustný a ústavne akceptovateľný.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 20 ods. 1 ústavy ústavný súd dodáva, že v situácii, keď je vážne spochybnené vlastnícke právo sťažovateľky k zaistenému vozidlu, pričom o jej vlastníckom nároku bude rozhodovať súd v občianskom súdnom konaní, je sťažnosť sťažovateľky namietajúca porušenie základného práva vlastníť majetok predčasná.

Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

V dôsledku odmietnutia sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2013